

Publicerad 2008-03-10 22:30 av tanja georgsson

Min kusin har fått anorexia och är även med barn, vilket betyder att den lilla näringen hon får i sig får barnet och inte hon. Det är det dähära handlade om. Och mitt skrivande är inget att hurra för längre. Jag hatar att det är så, man har väl sina stund

Anorexian är inte det ända du har.

Jag vet att det är svårt och att egoismen tar över,

men det är inte bara du och egoismen nu,

du måste se ett steg längre,

du måste inse att du nu ska kämpa för två.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tanja georgsson med Poeter.se id #6427 innehar upphovsrätten